

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

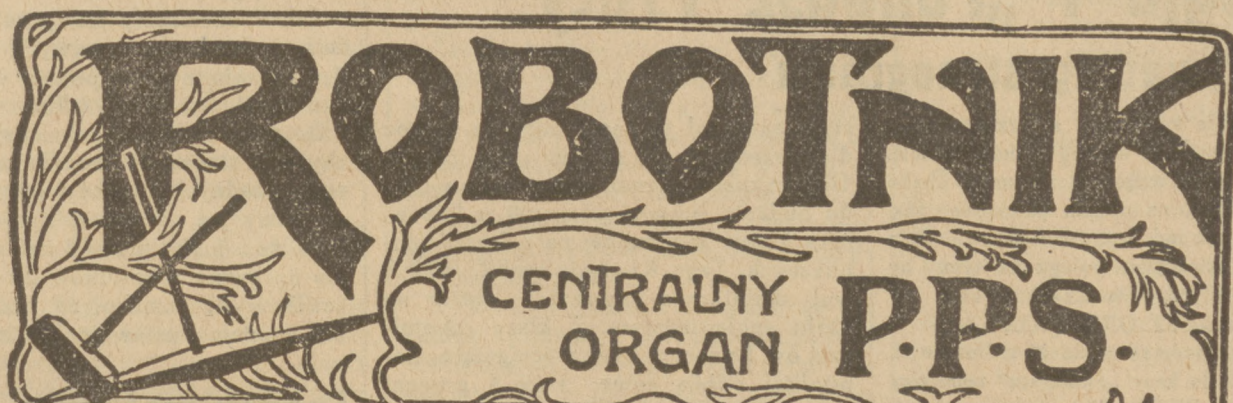
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół
do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel 776-70

DYKACJA — 726-13

ADMINISTRACJA — 313-89

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Prawo a siła

Uwaga całej Europy jest zwrócona na Niemcy, gdzie brutalna siła fizyczna święci dzikie orgie, łamie prawo, depta kulturę wielkiego narodu. Uwaga świata całego kieruje się ku Dalekiemu Wschodowi, gdzie Japonia, ów „Prusak Wschodu”, wszczynając nową wojnę już na terytorium czysto chińskim — bez wypowiedzenia wojny. Mamy bowiem nową „zdobycę cywilizacji”: ponieważ wszystkie państwa „kulturalne” podpisały pakt Kellogga, zabraniający wojny, więc odbywa się wojna — bez wypowiedzenia wojny.

Na Dalekim Wschodzie rozgorzała tedy nowa, krwawa wojna. Z jakim wynikiem — wiadomo. Niektórzy twierdzą, że wynik wojny jest przesądzony na korzyść Japonii, ponieważ Chiny nie są zdolne do oporu. Inni są odmiennego zdania.

W imię sprawiedliwości trzeba stwierdzić, że Liga Narodów, która tyle razy w sporze z Chinami kapitulowała przed Japonią, przeciw w końcu zdobyła się na akt odwagi, a przynajmniej rozważyła politycznej. Nadzwyczajne Zgromadzenie Ligi powzięło jednomyślnie uchwałę (przeciw głosowi Japonii), aprobującą stanowisko komisji 19-tu, wyłonionej dla sprawy zatargu japońsko-chińskiego. Komisja ta przyjęła raport komisji Lyttona, wysłanej do Mandżurji z ramienia Ligi Narodów. Komisja ta doszła do rozwiązania kompromisowego, zalecając utworzenie autonomicznej prowincji mandżurskiej pod protektorem Chin, poszanowanie praw, nabytych przez Japonię w Mandżurji, wycofanie wojsk japońskich z Mandżurji, podjęcie rokowań chińsko-japońskich celem ponownego uregulowania stosunków wzajemnych. Ale raport niedwuznacznie potępił całą akcję Japonii w Mandżurji, stwierdzając, że chodziło tu o czystą wyprawę imperialistyczną.

Otóż „Komisja 19-tu” zatwierdziła ten raport, a Nadzwyczajne Zgromadzenie Ligi Narodów łącznie z przedstawicielem Chin, potwierdziło jednomyślnie stanowisko komisji. Japonia znalazła się osamotniona.

Mamy tu bądźco bądź rehabilitację Ligi Narodów, która po długich miesiącach wahała się i dwuznaczników, przeciw uległa naciskowi i opinii światowej i osadziła Japonię.

Okazuje się, że Liga Narodów nawet w obecnym swym składzie musi się liczyć z przeważającą opinią swych członków, a zwłaszcza z opinią społeczeństw, reprezentowanych przez poszczególne narody. Jest to fakt tem znamienniejszy, że Japonia jest jednym z najwplywowszych członków Ligi, a jeśli chodzi o Azję — najpotężniejszą jej przedstawicielką.

Przykład z Japonią wskazuje, że w sprawach europejskich głos Ligi może być — i zapewne jeszcze będzie — energiczniejszy i skuteczniejszy.

Czy Japonia wystąpi z Ligi — poznać najbliższe już dni. Wydaje się, że — tak. Ale decyzja Ligi w każdym razie wywiera swój wpływ na Japonię: jeżeli ona wystąpi z Ligi, to rozpocznie politykę „à la banque”, w której będzie zupełnie osamotniona i która przed jej późniejszą doprowadzi ją dotąd, dokąd doprowadziła Niemcy przedwojenne.

Ala jeżeli decyzja Ligi Narodów zasługuje na pochwałę, to przeciw drugiej strony sama ta decyzja bez poparcia jej czynem nie skłoni Japonii do zaprzestania wojny z Chinami.

Górnicy w przededniu walki

Niedzielnny Kongres w Katowicach. Strajk demonstracyjny 3 i 4 marca r. b.

(Telefonem od własnego sprawozdawcy)

Katowice, 27 lutego.

(Zgodnie z zapowiedzią, w dn. 26 bm. odbył się w Katowicach, kongres radców załogowych, zwołany przez wszystkie związki górnicze.

Kongres stanął wobec niebezpiecznej pułapki, którą przed odbyciem Kongresu, zastawili baroni węglowi

PRZEZ PROPOZYCJĘ ODRÓCZENIA UKŁADÓW DO 14 MARCA.

Rząd zaś inspirował w prasie kateryczne zapewnienie, że narazie nie dopuści do obniżki płac. Również przedstawiciel „sanacyjnych” związków, pos. Kapuściński, oświadczył na Kongresie, że ma „zapewnienie” miarodajnych czynników, że „do obniżki płac Rząd nie dopuści”.

W całej tej grze chodziło niewątpliwie o to, aby odrócić konflikt do czasu, kiedy przemysłowcy „uzgodnią” z „sanacją” ich wewnętrzny konflikt w sprawie eksportu węglowego i żądania przez Rząd obniżenia cen węgla. „Sanacja”, odraczając konflikt, chciała mieć w ręku atut przeciwko przemysłowcom w tej formie, że jeżeli nie zgodzą się oni na obniżkę cen węgla i utrzymanie obecnego eksportu na rynku zagranicznym, to w takim razie Rząd nie zgodzi się na obniżkę płac robotniczych.

Odróczenie konfliktu miało nastąpić w formie

ORZECZENIA

KOMISJI ARBITRAŻOWEJ

którą może z własnej inicjatywy Rząd powołać do wydania orzeczenia. Orzeczenie przedłużyłoby obecne płace do kwietnia, względnie — do połowy maja; wtedy Rząd i przemysłowcy uzgodniliby między sobą „nieporozumienie”.

wypowiedziano nanowo płace i poddyktowano górnikom obniżkę, w okresie dla górników niewygodnym, a dogodnym dla przemysłowców.

KONGRES JEDNAK NIE DAŁ SIĘ WCIĄGNĄC W TĘ PUŁAPKĘ

i przyjął następującą rezolucję, sformułowaną przez tow. J. Stańczyka i zaakceptowaną również poprzednio przez „Zespół Pracy”:

„Wspólny kongres radców załogowych związków zawodowych górników Górnego Śląska stwierdza, że wypowiedzenie umowy przez kapitalistów węglowych w zamiarze dalszego obniżenia głodowych płac jest złośliwą prowokacją głodujących mas górniczych. W obliczu tej nowej prowokacji postanawia kongres **PROKLAMOWAĆ DWUDNIOWY STRAJK, JAKO PROTEST PRZECIWI ZAMIERZONEJ OBNIŻCE PŁAC, ŻĄDAJĄC JEDNOCZEŚNIE WYCOFANIA WYPowiedzenia PŁAC.** Gdyby kapitaliści mimo DWUDNIOWEGO STRAJKU protestacyjnego wypowiedzenia płac nie cofnęli i obecne płace na dłuższy okres czasu nie zostały ustalone, **WÓWZAS ZWIĄZKI ZAWODOWE PROKLAMUJĄ POWSZECHNY STRAJK, PRZECIWKO OBNIŻCE PŁAC, NA CZAS NIEOKREŚLONY.** Kongres, proklamując tymczasem dwudniowy strajk powszechny — domaga się nietylko wycofania wypowiedzenia płac, ale zaprzestania także masowych redukcji i zamykania kopalń, oraz skrócenia czasu pracy w górnictwie do 36 godzin tygodniowo, celem przeciwdziałania

wzrastającemu bezrobociu. Jednocześnie Kongres protestuje przez proklamowanie dwudniowego strajku przeciwko zamiarom przedłużenia czasu pracy z 46 do 48 godzin tygodniowo, oraz przeciw skróceniu dotychczasowych urlopów do połowy. Termin wybuchu strajku ustala biorące udział w Kongresie organizacje”.

Co się tyczy oświadczenia Rządu w prasie i p. Kapuścińskiego na Kongresie, że Rząd nie dopuści do obniżki płac, tow. J. Stańczyk oświadczył słusznie, wśród ogólnego aplauzu, że wolelibyśmy, aby nie p. Kapuściński składał deklarację, imieniem Rządu, ale aby zrobił to sam Rząd.

Entuzjastycznymi oklaskami przyjęto również oświadczenie tow. Stańczyka, że Kongres nie może wyrazić swojej zgody na żadne rozstrzygnięcia Komisji Arbitrażowej tak długo, dopóki zgóry nie zostanie zapewniony, że rozstrzygnięcie Komisji nie tylko utrzyma obecne płace, ale również przedłuży termin, w czasie którego mają one obowiązywać

DO JESIENI

a nie do wiosny tylko r. b., kiedy konjunktura może się tak pogorszyć, że robotnicy będą bezbronni.

To oświadczenie przyjęte zostało z uznaniem przez cały Kongres.

W zagłębiach: Dąbrowskiem i Krakowskim zwołane zostały konferencje delegatów Centralnego Związku Górników, celem zreferowania powziętej przez Kongres w Katowicach uchwały i przygotowania załóg do strajku. Strajk

obejmie, naturalnie, wszystkie trzy zagłębia węglowe.

O ile nam wiadomo, termin dwudniowego strajku został ustalony **NA PIĄTEK I SOBOTĘ, 3 I 4 MARCA**

Gdyby zaś, pomimo to, spór został rozstrzygnięty na niekorzyść robotników, zarówno co do terminu, do którego mają one obowiązywać — strajk zostałby przekształcony na strajk powszechny w górnictwie, o nieograniczonym terminie.

Jak wiadomo, wszystkie związki Górnicze na Górnym Śląsku biorą udział w powyższej akcji, a więc Centralny Związek Górników, związki należące do „Zespołu pracy” i związek „sanacyjny”. Centralny związek Górników, nie chcąc przyczyniać się do rozbitcia jednolitej akcji, zgodził się w tym wypadku na zaakceptowanie stanowiska innych związków, aby dopuścić do niej również — związek „sanacyjny”.

Herman Diamand

W niedzielę upłynęły dwa lata od dnia zgonu Hermana Diamanda.

Na str. 3 poświęcamy krótkie wspomnienie pracy życiowej kierownika i przyjaciela, który odszedł na zawsze.

Obrady Międzynarodówki

Sesja Egzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej została zwołana w terminie już definitywnym do Zurychu na 7, 8 i 9 kwietnia; w dn. 7 kwietnia. Egzekutywa obradować będzie wspólnie z Biurem Międzynarodówki Zawodowej. Sekretarjat Międzynarodówki Socjalistycznej zastrzegł, że — być może — miejsce posiedzeń będzie przeniesione z Zurychu do Paryża.

Strajk demonstracyjny

w warsztatach kolejowych

Wczoraj w warsztatach kolejowych na Nowem Brudnie odbył się 38-minutowy strajk demonstracyjny, przeciwko obniżeniu płac. Strajkowało zgórą 1000 robotników.

Katastrofalne redukcje

Państwowe zakłady azotowe w Chorzowie zamierzają unieruchomić wszystkie oddziały chemiczne i zwolnić około 800 robotników z ogólnej liczby 1400.

Wojna

Krwawe walki japońsko-chińskie. Miasta zrównane z ziemią

Z Mukdena donoszą o podjęciu przez wojska japońsko-mandżurskie akcji w kierunku Czi - Feng, położonemu o 160 km. w północno-wschodnim kierunku od miasta Czeng - Tau, stolicy prowincji Dzechol. W sobotę pojawiły się w okolicy miasta Czi-Feng silne patrole kawalerii mongolskiej, należącej do przednich straży wojsk japońsko-mandżurskich. Miasto Czi Feng jest silnie umocnione i stanowi główny punkt oporu sił chińskich, broniących od północno-wschodu dostępu do środka prowincji Dzechol. Stosowanie tej pozycji jest jednym z najbliższych zadań sił japońsko-mandżurskich. Od wczoraj toczą się za-

cięte walki o miasteczko Szawa, leżące na drodze do Czi - Feng. Miejscowość ta przechodziła kilkakrotnie z rąk do rąk. Ostatecznie po krwawym ataku na bagnety opanowali ją Japonczycy.

Na południowym skrzydle frontu w prowincji Dzechol toczą się walki o opanowanie dostępu do Ling - Yuan, stanowiącego południowy punkt oporu sił chińskich. Wojska japońskie po zajęciu Czao-jan znajdują się w pół drogi do Ling - Yuan, położonego 135 km. na północno-zachód od Szanghajkwanu. Również na tym odcinku frontu toczą się zacięte walki. W ciągu dnia wczorajszego Japonczycy zajęli miasto Mogi,

skąd po kilkukrotnych atakach wyparli ich Chińczycy. Zdobyte przed kilkoma dniami miasta Kailu, Peipiao, Nanlin i ostatnio Czao-jan, są zupełnie zrównane z ziemią. Czego nie zburzyła artyleria japońska, to zniszczyli Chińczycy. W Czao-jan cofające się oddziały chińskie wysadziły w powietrze dwa olbrzymie magazyny prochu.

Siła eksplozji zniszczyła prawie zupełnie jedną z dzielnic miasta.

Marszałek Czang - Tsue - Ljang, który objął główne dowództwo i osobiście kieruje operacjami wojsk chińskich, rzucił w ostatnich dniach na front nowe posiłki.

(Dalszy ciąg depesz na str. 2-iej)

I oto mamy **najboleśniej** punkt Ligi. Najboleśniejszy dlatego, że Ligo już dzisiaj mogłaby udaremnić wojnę chińsko-japońską, a przynajmniej sparaliżować ją w najkrótszym czasie, gdyby chciała skorzystać z przysługujących jej sankcji. Liga może zarządzić bojkot ekonomiczny Japonii. Wprowadzić nie Liga ale poszczególne jej członkowie mogą **wstrzymać dostawę broni do Japonii i Chin.** Ale kto wpłynie na państwa europejskie, uginające się pod ciężarem bezrobocia, na fabrykantów broni, czyhających — jak kanie na deszcz — na nową wojnę, by nie dostarczali broni na Daleki Wschód?

Rząd angielski niby to wyraża gotowość wstrzymania transportu broni, ale uzależnia swą zgodę od umowy międzynarodowej — czyli od tego, co w obecnych warunkach nie dojdzie do skutku.

I tu dopiero pokazuje się, jaką rolę może i powinna spełniać klasa robotnicza. Angielska Partia Pracy domaga się bojkotu ekonomicznego Japonii i zakazu wywożenia broni do Chin i Japonii. Ale Partia Pracy jest w mniejszości i nie ma wpływu na decyzje Rządu. Robotnicy innych krajów, produkujących broń i amunicję, również nie sprawują rąców i albo w żadnym stopniu nie mogą wpłynąć na

rzędy, albo co najwyżej w bardzo drobnej mierze.

Jeżeli więc Liga Narodów, burzący klasa robotniczej musiała dać wyraz **sprawiedliwości, czyn, będący wyrazem prawa, a nie siły i przemocy, — zależy wyłącznie od mocy klasy robotniczej.**

Tyle rądzie w świecie prawa, ile będzie siły klasy robotniczej.

Oto prosta i nieodparta nauka z tragicznego zatargu chińsko-japońskiego.

(jmb.)

Józef Grzeczmarowski

„Sanacyjna” demagogia i „Fundusz Pracy”

Straszenie mowy sejmowej według stenogramu

Mowa tow. J. Grzeczmarowskiego uzupełniona dosłownie mową tow. A. Szczerkowskiego, podana przez nas w niedzielę. Obydwoje mówią razem dając pełną charakterystykę ustawy o „Funduszu Pracy”. Red. „Sam temat ustawy o „Funduszu Pracy” — to zagadnienie bardzo doniosłe. Wszak chodzi o pomoc dla setek tysięcy ludzi, dla milionów wraz z rodzinami. W Komisji Ochrony Pracy obradowano nad całą sprawą aż... 4 godzin; teraz Sejm w ciągu 4 znowu godzin kłóci się „załatwi”. My wypowiadamy swoją opinię. Wiem, że panów z B.B.W.R. nie przeknamy; nie o to nam chodzi. Ale chcemy, aby masy robotnicze, aby społeczeństwo nie brało na serio tego, co Wy, panowie z BBWR., mówicie, aby nie było tumanione. Jest właśnie naszym obowiązkiem wypowiadać tu słowa prawdy.

DOŚWIADCZENIA.

Byliśmy już świadkami wiele razy, kiedy się sprawdzają przewidywania opozycji. — Przypomnijcie sobie historię „Funduszu Drogowego”. Mówił wtedy generał — minister (p. Składkowski), że uruchomi tą drogą miliony; i Wyście, panowie z BBWR., zapewniali, że, istotnie, rezultaty będą wspaniałe. A co z tego wyszło? Teraz bierzecie się do nowej kombinacji i chcecie, by ludzie w nią uwierzyli.

ORGANIZACJA.

Przejdę do systemu organizacyjnego „Funduszu Pracy”. Nadzór nad „Funduszem” sprawuje prezes Rady Ministrów; organami „Funduszu” są prezes, komitet naczelny, dyrekcja; i owego prezesa, i ów komitet i dyrekcję powołuje znowu prezes Rady Ministrów. Wszyscy ci nominaci nie będą pod

żadną kontrolą społeczną. A przeciw masy pracujące, obciążane według planów BBWR. na kwotę do 30 milionów zł., mają chyba prawo wiedzieć, na co ich pieniądze idą. Zostają jednak od tego wyłączone. Cała budowa organizacyjna polega na tym, by „Fundusz” był poza wszelką kontrolą.

KTO JEST OBCIĄŻONY.

Jak już powiedziałem, do 30 milionów zł. mają wnieść do kasy „Funduszu” robotnicy i pracownicy. BBWR. idzie jeszcze dalej: nakładacie nowy podatek na emerytów i na wdowy, pobierające ponad... 50 zł. miesięcznie; chcieliście go nałożyć na inwalidów, dopieroście się później cofnęli.

Pytacie się: skądże wziąć pieniądze? Moi Panowie! pomimo wszystko dziwi mnie, że z takimi poglądami wchodzi na trybunę sejmową ludzkie, mieniące się być przedstawicielami Świata Pracy; nie dziwiłbym się, gdyby tu przyszli pp. Radziwiłł i Minkowski z projektami, obciążającymi klasy pracujące. Ale oni nie przychodzą; oni wysuwają do takiej „czarnej roboty” panów z t. zw. grupy robotniczej BBWR. Ks. Radziwiłł nie będzie nie płacił na „Fundusz” ze swoich włości, ani finansista, ani kamienicznik.

Czemu Panowie nie sięgacie do ludzi bogatych? bo nie możecie, bo siedzicie z nimi w jednym towarzystwie. Nie sięgacie nawet do pensyj Waszych dygnitarzy; prezes Banku Polskiego p. Wróblewski zapłaci 1 proc. od swoich 108.000 zł. rocznego dochodu, i robotnik od swoich kilkudziesięciu zł. miesięcznie — też 1 proc.; to to ma być „równość”? Fundusze dyspozycyjne wynoszą dwadzieścia kilka milionów; o tym zapomnieliście; przychodzą natomiast do niedźwiedzi i powiadacie: Wy dzielicie się z bezrobotnymi! bo kraj jest biedny; bo kraj nie ma pieniędzy.

PIENIĄDZE MARNOTRAWIONE.

Tak jest! trzeba szukać środków na pomoc dla bezrobotnych. Wskażę Panom parę przykładów, gdzie można i trzeba zaoszczędzić: budżet przewiduje 400.000 zł. na budowę... salonów, 400.000 — na budowę gmachu M. S. Z. i na apartamenty dla p. Becka (pos. Madejski z BB.: to jest ohydna demagogia — takie argumenty). Nie, panie posłowie, to jest prawda, nie żadna demagogia. Czy wolno twierdzić uczciwie, że takie wydatki są niezbędne? ilu ministrów urzędowało dotąd w Polsce? wiele skromniej? dlaczego p. Beck nie może? mamy prawo powiedzieć to o twarcie.

RZECZYWISTOŚĆ.

Na ławach B.B. siedzą ludzie, którzy mówili przed laty do robotników polskich: walczyć o Polskę! oddawajcie życie! idźcie na katorg!

Gdyby ktoś przedstawił Panom wtedy obraz dzisiejszej rzeczywistości polskiej, gdyby przepowiadał ktoś wtedy, że w polskim Sejmie w odróżnieniu od Pilsce będzie mówił p. Duch, że za mało strzelają do robotników... tobyście Panowie nie uwierzyli. A jednak rzeczywistość polska jest dzisiaj taka właśnie. Owszem! potrzebny jest „Fundusz Pracy”, ale na zupełnie odmiennych podstawach, bez błędów, bez tumanion; bez nakładania nowych podatków na najbardziej potrzebujących, bez stabilizacji nowych podatków pośrednich (cukier, piwo, żarówki i t. p.).

Kryzys jest w ogromnym stopniu kryzysem konsumpcji, kryzysem spożycia. Towary są, produkty są; tylko niema kto ich kupować i spożywać. Na wsi jest bieda nieopisana, bieda jest w miastach i w miasteczkach; fabryki wciąż stają, niedza rośnie. Zagadnienie tkwi w tym, jak powiększyć siły konsumpcyjne mas. A projekt „Funduszu Pracy” w ujęciu BBWR. idzie akurat w kierunku odwrotnym; odbiera od konsumenta masowego 30 milionów i powiada: „podziel się z bezrobotnymi!” To nie jest żadne rozwiązanie sprawy.

OBLUDNA DEMAGOGIA.

Ten pomysł BB. z „Funduszem Pracy” nie odkrywa wcale Ameryki. Muścisie „coś” zrobić. Dawniej budżet Pań-

stwa zawierał pewne kwoty na pomoc dla bezrobotnych, na ich zatrudnienie. Obowiązkiem Rządu było wstawienie do budżetu przynajmniej 100 m. ljonów, jako kwoty minimalnej na cel robót publicznych. Tego Rząd nie zrobił. BBWR. woli dodatkowo przerzucić ciężar na barki społeczeństwa. Z klasy robotniczej ów 1 procent będzie ściągany; kapitałisci odbiją sobie swój 1 procent znowu na placach robotniczych. Konceptje panów z BBWR. są w konsekwencji antyspołeczne, antyrobotnicze. W tym wszystkim tkwi mnóstwo obłudnej demagogii. Najlepiej o niej świadczy choćby... daty.

Jest luty, w marcu trzeba już rozpocząć roboty; a mówi się dopiero o... gromadzeniu funduszy. Trzeba było myśleć, przewidzieć, przygotować wszystko zawczasu. Nikt Wam nie przeszkadzał. Ale Wy woleliście Sejm nie zwoływać; a gdy go wreszcie zwołano — odroczone z punktu na miesiąc. Teraz zaś — niepoważne tempo pociągu kurierskiego; podobnie było, jak powiedziałem, z „Funduszem Drogowym”; — wtedy skończyło się na niczym, i teraz skończy się na niczym.

Głosujemy przeciwko tej ustawie nie dlatego, byśmy byli przeciwnikami robót publicznych. Jesteśmy wrogami demagogii i okłamywania mas. (Okłaski).

Budżet w Senacie

Niedoszła w sobotę do skutku debata nad budżetem Min. Spraw Wewnętrznych odbyła się wczoraj.

Sen. Sobolewski z BB. jest zadowolony z działalności M. S. W. i przestrzega przed dalszymi oszczędnościami w tym budżecie. Dowodem sprawności tego ministerstwa jest spokój panujący w kraju. Wszelkie nadużycia ze strony funkcjonariuszów policji są ścigane i sprawcy nadużyć są karani z całą surowością prawa i w dość szybkim tempie.

I swoboda słowa istnieje w Polsce — według zapewnienia referującego ten budżet

Krwawy plon zająć w Góleszowie

Kilkunastu robotników rannych, jeden — zmarł

Jak donosiliśmy już, przed paroma dniami doszło do krwawych zająć między bezrobotnymi a policją w Góleszowie na Śląsku Cieszyńskim.

Bezrobotni, którzy zebrał się na wiec, aby zaprotestować przeciwko nieotrzymaniu żadnych zasiłków (gdyż, jak donosiliśmy już, „Fundusz Bezrobocia” uznal, że... praca przez 4 dni w tygodniu nie uprawnia robotników do pobierania zasiłków (!) pomimo, że przepracowali oni, zgodnie z ustawą pełne 26 tygodni a

Min. Opieki Społecznej dotychczas nie uchyliło tego bezprawnego zarządzenia) — zostali rozprędzeni przez policję, przy czym — w czasie starcia — kilku robotników odniosło cięższe rany, a kilkunastu — lżejsze. Dowiadujemy się, że obecnie jeden z raniionych robotników zmarł.

Jutro zamieścimy szczegółowy opis zająć, na podstawie relacji naszego własnego korespondenta.

Spadek wpływów z danin i monopolów w styczniu

Ze wszystkich podatków bezpośrednich, preliminowanych na styczeń r. b. dwa z nich, a mianowicie podatek od kapitałów i rent oraz podatek majątkowy przyniosły więcej, niż preliminowano. Ogółem wpłynęło podatków bezpośrednich 44.056 tysięcy, podatek majątkowy dał 315 tysięcy złotych. Największą pozycją wpływów są dochody z podatku przemysłowego, bo niespełna 16 milionów, dalej idzie podatek dochodowy — 14,982 tysiące, podatek gruntowy — złotych 4.222 tysiące, podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich — 5,750 tysięcy.

Z podatków pośrednich wpłynęło ogółem 16,439 tysięcy, czyli o przeszło 3 miliony więcej, niż pierwotnie preliminowano. Wpływy z monopolów wynosiły w styczniu 48.482 tysiące złotych, z czego monopol solny dał 2 miliony zł.,

tytoniowy — 27,975, spirytusowy — 17,598 tys., zapalczany — 9 tysięcy złotych, a loterie państwowe — 900 tysięcy zł.

Spadek wpływów skarbowych w styczniu w stosunku do grudnia nastąpił dzięki znżce zarówno z wpływów z danin o blisko 15 proc., jak i z wpłat monopolów, również o około 15 proc. (PRESS).

O poparcie pożyczecznej imprezy

Komitet Dożywiania Dzieci Bezrobotnych na Ochocie (Przemyska 18) komunikuje nam:

Od marca 1931 r., istnieje bezpłatna kuchnia dla dzieci bezrobotnych na Ochocie (Przemyska 18). Kuchnia stanowi autonomiczną sekcję Warszawskiego Oddziału Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, utrzymuje się wyłącznie ze składek i ofiar; prócz paru niewielkich subwencji od Zarządu Głównego Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci od nikogo żadnych subsydjów nie dostaje, a dzieci potrzebujących obiadu jest coraz więcej.

Prosimy o poparcie! Wobec fałszywych poglądów, wyrażamy, że Komitet nie ma nic wspólnego z akcją dożywiania dzieci szkolnych, kierowaną przez p. Praussową.

Komitet Dożywiania Dzieci Bezrobotnych na Ochocie.

Karnawał, ostatki i wielki post

Prawda, toć to dzisiaj ostatki, koniec karnawału. Omal że nie zapomnieliśmy. Wśród karnawału zapomina się o karnawale, a gdy wyprzedaje się ostatki, to łatwo można zapomnieć o wesołych ostatnich.

Z karnawalem, ostatkami i wielkim postem rzecz ma się, jak z porami roku. Są dwójakiego rodzaju pory roku: kalendarzowe i rzeczywiste. Zima — dajmy na to, zaczyna się kalendarzowo 22 grudnia, ale w rzeczywistości początek jej może nastąpić już w listopadzie albo dopiero w styczniu. Kończy się zima według kalendarza w dn. 21 marca, a zdarza się, że dnia tego tak i długo potem jeszcze lute mrozy trwają, albo też bywa, że już w tym czasie wszystko po wiosennemu zazieleniło się.

Według kalendarza dzisiaj kończy się karnawał. W rzeczywistości zaś dla „sanacji” będzie nadal trwał, a dla klasy pracującej jeszcze się nie zaczął.

Ostatki — owszem, zwłaszcza bezrobotni rozglądający się po pastej izbie, aby jeszcze dało się spieniężyć, często powiadają: o, statki, jako o tem jedynym „bogactwie”, które po spieniężeniu innych sprzętów, poscieli i ubrania pozostało w ich posiadaniu. O, statki — powiadają — i wynoszą je na Kercelak, aby uzyskać nędzne grosze na ziemniaki lub na kromkę chleba.

Od jutra zaczyna się według kalendarza wielki post. Też zależy dla kogo. Dla głodującej klasy robotniczej wielki post trwa już czwartą rok... „Sanacji” wielki post jeszcze nie grozi. Nawet mały post jej nie zagraża.

Może tedy jeszcze weselić się, swawolić, igraszki urządzać i... jeszcze nie zdejmować maski.

x. y. z.

Wyszedź z druku II zeszyt „Biblioteki Teoretyki Socjalizmu” wyd. „Światła”.

Fr. Engels — „Rozwój socjalizmu od Utopii do Nauki”.

Krwawa niedziela w Niemczech

W ostatnią niedzielę przed wyborami do Reichstagu przywódcy wszystkich stronnictw przemawiali na wielkich zgromadzeniach przedwyborczych.

Po przemówieniu Papena w Hamburgu, oddziały Stahlhelmu urządziły capstrzyk w czasie którego doszło do starć.

Ogółem naliczono 17 rannych, w tem 6 ciężko.

Zgromadzenie socjalno - demokratyczne w Dortmundzie, na którym przemawiał były minister spraw wewnętrznych Rzeszy Solmann, zostało przez policję rozwiązane.

Po zgromadzeniu oddziałów Stahlhelmu pod Poczdamem doszło również do bójki z robotnikami, przy czem trzech hitlerowców zostało ciężko raniionych.

Katastrofa bankowa w Stanach Zjednoczonych

Londyński „Financial Times” ogłasza sensacyjną obraz sytuacji bankowej w Ameryce, stwierdzając, że w chwili obecnej w 13-tu stanach Stanów Zjednoczonych obowiązują w takiej czy innej formie zarządzenia, ograniczające wycofywanie wkładów bankowych i stanowiące w swojej istocie moratorium. Dotąd ograniczenia te dotyczyły 13.000 banków publicznych; obecnie zostały one rozszerzone także i na banki prywatne.

Zamknięcie dwóch kopalni w Zagłębiu

W robotników Zagłębia uderzył nowy cios.

Mianowicie Tow. Sosnowieckie zawiadomiło inspektorat pracy, iż z dn. 12-go marca b. r. redukuje około 1000 ludzi.

Towarzystwo zamyka dwie kopalnie: „Mortimer” i „Klimontów”; przy czem kopalnia „Klimontów” ma być zatopiona.

Jak wobec tych faktów wyglądają przyrzeczenia przedstawicieli władz, że Rząd nie dopuści do nowych redukcji?

Władze policyjne odebrały z rąk czynników miejscowych dowództwo policji z powodu niedostatecznie energicznej interwencji.

W Berlinie, podczas wielkich demonstracji hitlerowców doszło do ostrej wymiany strzałów z robotnikami. Kilka osób ciężko raniionych odwieziono do szpitala. Policja dokonała licznych aresztowań.

Po demonstracji członków „Żelaznego Frontu” w Dreźnie, doszło do starć z policją. Tłum rozprędzono pałkami gumowymi.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Policja użyła również broni palnej, przeciwko opornym demonstrantom, ranną ciężko kilku uczestników manifestacji.

Wolność-Praca-Chleb

Wielkie Zgromadzenie Robotnicze w Warszawie w dniu 5 marca

Za tydzień, w niedzielę 5 marca o g. 11 r. na podwórzu przy ul. Leszno 53 odbędzie się

WIELKIE ZGROMADZENIE ROBOTNICZE pod hasłem:

W. O. K. R. P. P. S.

KOMITET WARSZAWSKI BUNDU.

RADA ZAWODOWA M. WARSZAWY

RADA CENTRALNA ŻYDOWSKICH ZW. ZWODOWYCH.

KRYZYS A GOSPODARSTWO I SPOŁECZNE ZADANIA ROBOTNIKÓW.

Robotnicy Warszawy! Wszystkich Was, którzy stoicie pod czerwonym sztandarem SOCJALIZMU wzywamy na to Zgromadzenie

go TUR., występy Centralnej Sceny T. U. R., i sekcji dramatycznej klubu Marymonckiego TUR.; pokazy Cz. Harcerstwa i t. d.

Tegoż dnia nastąpi otwarcie wystawy

Blżej Prus

Nie wiem, czy obywatele polscy, osaczeni codziennie troskami, spostrzegli, że od Nowego Roku są podzieleni — jak papirusy egipskie — na trzy kategorie: na obywateli specjalnych, przednich i zwykłych. Stało się tak dzięki nowemu prawu o stowarzyszeniach, którego uroda jest znana, ale jeszcze nie we wszystkich szczegółach doceniona.

Kategorię pierwszą obywateli wymienia trzeci artykuł tego prawa, który stanowi, że wojskowi w czynnej służbie, zapisujący się do jakiegokolwiek stowarzyszenia, nie mogą być poddani ani balotazowi ani sądom koleżeńskim w jakiegokolwiek formie. Czyli, że zażądają stowarzyszenia każdego zgłaszającego się do stowarzyszenia MUSI przyjąć na członka. Podczas gdy cywile nieśmiało pukają do stowarzyszenia i cierpliwie czekają, by im otworzono, to wojskowemu wystarcza kopnąć drzwi, pokazać nogę w butach i zażądać legitymacji członkowskiej, tak jak żąda się na pocztę blankietu telegraficznego.

Następstwa tego nadania wojskowemu swo- oadnego dostępu do stowarzyszeń są dość oryginalne. Nie będziemy tu ubolewali nad zmartwieniami panów z arystokratycznego Klubu Myśliwskiego, gdy zgłosił się do nich kapral Krupa i na zasadzie rzeczoności art. 3-go prawa o stowarzyszeniach zażądał kategorycznie przyjęcia go na członka. Bardziej interesujące jest, że mój kuzyn (lat 21), — starszy żołnierz w 7-ym pułku ułanów i autor trzech wierszy ogłoszonych w jednolitej szwadronowej, będzie musiał — jeśli zechce — być przyjęty do PENklubu (czyli Polskiego Klubu Literackiego) i będzie w ramach tego przedstawicielskiego stowarzyszenia reprezentował literaturę polską wobec zagranicy.

Alle najszczęśliwiejszy smak ma inna jeszcze możliwość. Jeśli mianowicie któryś z oficerów brzeskich zgłosił się do Towarzystwa Opieki nad Więźniami to zarząd tego stowarzyszenia będzie mógł podnieść oczy do nieba, ale będzie musiał przyjąć nowego członka...

Postawie przy tem ciekawa kombinacja. Kapitan X, jest wojskowym w czynnej służbie i wobec tego musi być przyjęty bez mrugnięcia do każdego stowarzyszenia. Ale jeśli, co przecież prawdopodobne, otrzyma jutro nominację na — powiedzmy — ministra skarbu, to już każde stowarzyszenie będzie mogło wybrzydząć się nad nim i pan minister będzie mógł być odpalony tam, gdzie jego wczorajszy ordynans (wojskowy w czynnej służbie) będzie musiał być przyjęty bez balotazów.

Ow artykuł 3 posiada inne jeszcze magiczne właściwości. Dzięki niemu Rząd, chcąc zlikwidować jakieś niewygodne stowarzyszenie, nie będzie już potrzebował aciekać się do drażliwej nieraz procedury rozwiązywania z urzędu. Teraz wystarczy, aby władze wojskowe odkomenderowały jakiś pułk do zapisania się do owego stowarzyszenia. — Pułk, przyjęty z konieczności na zasadzie art. 3-go, uzyska oczywiście większość, ponieważ na wa'nem zebraniu uchwały rozwiązywania stowarzyszenia. I już, Nie mówiąc o tem że pułk, jeśli zechce, będzie mógł uchwalić przekazanie majątku rozwiązującego stowarzyszenia na rzecz funduszu wyborczego BB. W. R.

**

Drugą kategorię obywateli — już nie tak słabych ale zawsze jeszcze przednich — określa art. 8-my prawa o stowarzyszeniach. Są to urzędnicy państwowi, którzy muszą uprzedzić poddać się balotazowi, ale przeciw się wyniesienia ponad tłum obywateli zwyczajnych. Art. 8-my powiada bowiem: „Żadne stowarzyszenie nie ma prawa czynić przedmiotem rozważań swych sądów koleżeńskich albo przedmiotem swych uchwał, względnie w inny sposób piętnować działalność służbowej funkcjonalnizacji państwowego, będącego członkiem stowarzyszenia, zanim właściwe do oceny tej działalności władze przełożone funkcjonalnizacji, względnie instytucje dyscyplinarne lub sądy karne, nie potępiły tej działalności przez wymierzenie kary”.

Nie wchodzi ani w piękno stylistyczne tego przepisu ani w to, co powiadają ludzie podejrzliwi, że artykuł ów ustawiono po to, by np. organizacji grupującej najprawdopodobniej prawników polskich nie wolno było pary z ust puścić, choćby jej członkiem — piastujący, przypuszczamy, godność sędziego śledczego lub prokuratora — zach-

czył, nauki i praktyki, w kilometrach przemówień i książek dowodził, iż kryzys ma charakter koniunkturalny, iż przeminie i nastąpi nowe odrodzenie kapitalizmu, jak przemijały poprzednie kryzysy kapitalizmu, wyczuwał, iż już „się ma ku końcowi starożytnemu światu”.

Od szeregu lat głosił hasło, które wypowiedział w jednym z ostatnich przemówień w Sejmie „że jesteśmy świadkami rewolucji gospodarczej w całym cywilizowanym świecie. Trzeba być ciemnym, aby nie widzieć, jak się zmienia ustrój gospodarczy świata cywilizowanego w naszych oczach”. To zdanie powtarzał przy każdej sposobności, uzasadniając je niejednokrotnie znacznie szerzej.

Oto jego słowa wypowiedziane w marcu 1928, a więc przed wybuchem kryzysu gospodarczego. Mówił on wówczas: „Bywały kryzysy, bywały wyrzucanie ludności z przemysłu, ale potem, proszę Panów przychodzący nowe gałęzie wytwórczości, wzmagająca się wytwórczość i konsumpcja, znowu nastąpił brak sił roboczych. Tego powrotu sposobności do pracy dla całej pełni bezrobot-

Mydlkowanie prasy „sanacyjnej”

Przegląd prasy

SMIERĆ HOŁÓWKI

„Ilustrowany Kurjer Codzienny” donosi:

W związku z informacją, jakoby w wyniku przeprowadzonego śledztwa w sprawie zamordowania s. p. Hołówki, miał być wypuszczony na wolność student Roman Baranowski, dowiadujemy się, że informacje te nie odpowiadają prawdzie ponieważ o wypuszczeniu na wolność studenta Baranowskiego niema mowy.

Sprawa jego będzie rozstrzygnięta przed sądem przysięgłych.

BEZ SENSU.

Sytuacja polityczna w Niemczech niewątpliwie jest poważna. Dojście do władzy Hitlera jest oczywiście niebezpieczeństwem dla pokoju. Ale to wszystko nie jest wszak jeszcze powód, by położyć zaostrzać i przez nieodpowiedzialne wystąpienia szerzyć zamęt, niepokój i ogólne rozdrażnienie.

A tymczasem wszystkie nasze stronnictwa burżuazyjne od Endecji począwszy, poprzez Chadeccę i NPR, aż do B. B. W. R. włącznie, wykorzystując wypadki niemieckie, zabrały się solidarnie, zwłaszcza w Poznaniu i na Pomorzu do zakrojonej na szeroką skalę propagandy nacjonalistycznej i militarystycznej. Pobrzękiwane szabelką, najordynarniejsze wymysły wobec całego narodu niemieckiego, a nie jego faszystowskiej części — wypełniały szpalty poznańskich i pomorskich pism pravicowych. Urządza się wiecie i pochody z podburzającymi przemówieniami, celem jaknajwiększego rozpętania nacjonalistycznego szalu.

Taką próbę szowinistycznej propagandy zainicjujemy w odezwie 60 stowarzyszeń, drukowanej w „Dzienniku Bydgoskim”.

Naród niemiecki nie byłby się instynktów grabieżczych śladami Krzyżaków i Fryderyka-grabieżcy idąc wszystkie rządy powojenne Rzeszy niemieckiej.

„Cały naród” i wszystkie rządy — piszą autorzy odezwy, by wzbudzić jak największą nienawiść, narodową — zapominając, że w Niemczech obok hitlerowców są także socjali-demokraci.

Nie zważali się autorzy odezwy położyć pod nią podpisu Polskiej Partii Socjalistycznej obok podpisów BBWR, Endecji, Chadeccy i t. p.

Nie potrzebuje dodawać, że jest to zwykłe fałszerstwo. Nikt w Bydgoszczy, ani nigdzie nie mógł upoważnić i nie upoważniał nikogo do połozenia podpisu PPS, na takiej odezwie i w takim towarzystwie.

„SERDELE”.

Jeszcze bardziej od udziału różnych czołowych mężów „sanacji” w niezbyt pięknych aferach finansowych — kompromitu' obóz rządzący sądy i ich wyroki na tych mężów wydawane.

O motywach wyroku na sen. Targowskiego, które zapewniali, że p. Targowski nie utrzymywał bliższych stosunków z agentem ks. Pszczyńskiego p. Lewinem „Gazeta Warszawska” pisze:

Mamy tu zatem nowe rozdzielenie jaźni, podkreślone w swoim czasie bardzo mocno przez „Przełom” w stosunku do osoby p. senatora Wyroska. P. senatora Targowskiego nie łączyły żadne stosunki z p. Lewinem — natomiast p. delegat rządu w sprawach gospodarczych Targowski pośredniczył między tymże samym p. Lewinem a wiceministrem skarbu p. Zawadzkim w sprawie ks. Pszczyńskiego.

Sąd senacki stwierdza dalej, że projekt p. Lewina spotkał się z uznaniem rządu i że p. Targowski popierał ten projekt tylko ze względu na dobro państwa. Porwołimy się jednak zapytać, czy także p. Mojżesz Lewin kierował się w tej sprawie interesem państwa? Czy może raczej interesem ks. Pszczyńskiego i własnym?

Oczywiście, że p. Lewinowi chodziło o interes własny i ks. Pszczyńskiego. I w tem właśnie tkwi: wina p. Targowskiego, choćby go nie wiemy jak partyjni koleży z BB. wybielali.

Konstytucja w art. 22 wyraźnie zabrania posłom i senatorom uzyskiwania korzyści od Rządu, zarówno dla siebie, jak i dla innych osób.

To też „Gazeta Warszawska” pisze: Wyzyskiwanie mandatu poselskiego czy senatorskiego dla prywatnych korzyści — było jednym z najważniejszych punktów ataku przewrotu majowego. Niemal każdy wywiad p. Piłsudskiego traktował o tem zagadnieniu, ujętem ostatecznie w dosadną przenośnię o „fotelu i serdelu”.

Posel i senator nie może zabiegać o „serdel” ani dla siebie ani dla kogo innego.

Wywiady umilkły, ale nie załatwiły sprawy „serdela”. Przeciwnie, „serdele” w rozmaitej postaci rozmnożyły się w ostatnich czasach niebywale.

Tylko, że teraz gdy o „serdele” zabiegają „bebewory” (BBWR) — to im to uchodzi bezkarnie, a sady partyjne dają im patenty na patriotyzm i moralność. Im wszystko wolno. „Sanacja” — psia kość... S-ek.

gadnienia państwowe”, na których dopiero „szarym końcu” idzie Śląsk?!

Trzeba było — rycerska młodzieży z „Legionu” — zdobyć się przynajmniej na taką „odwagę”, by artykuł swój pięknie napisać, wyraźnie zaadresować do tych, co mają władzę i siłę w rękę — przecież „brzeskie dzieło stworzyli”! — i rozstrzygając samodzielnie wszystkie sprawy państwowe, mogą dla Górnego Śląska dużo zrobić!

Tylko że ci, pustą i nieszkodliwą gadaniną piśmka „Legionu Młodych” wzruszają się — wraz z członkami rad nadzorczych — tyle, co... zeszlaczonym śniegiem.

Za to „sanacyjny” popołudniowy „Czerwoniak” artykuł „Państwa Pracy” przedrukowuje w całości zaopatrując go w następujący patetyczny wstęp:

Górny Śląsk w niebezpieczeństwie! Rozpoczęła się zdecydowana ofensywa kapitału niemieckiego na polską pracę. W cyklu korespon-

Konfiskata

Lutowy zeszyt „BUNTU MŁODYCH”, organu, związanego dość ściśle z obozem rządzącym, uległ konfiskacie, skonfiskowano ustępy z artykułu p. Al. Bocheńskiego, znanego publicysty konserwatywnego, i to w taki sposób, że czytelnik nie może się zorientować w biegu myśli autora na podstawie ustępów, pozostawionych przez cenzurę.

Podkreślamy sam fakt, bo świadczy on raz jeszcze o tem, w jak szybkim tempie koła młodziej inteligencji „sanacyjnej” — i „radikalnej” („ZAGARY”, „PIONY”) i nawet KONSERWATYWNEJ raczej — wydłubują się z ram systemu rządzenia i uderzają wnet o aparat biurokratyczny - polityczny.

Socjologia posiada jednak swoje „nieuniknione prawa rozwoju”.

L. T.

Fałszerstwo jako metoda

We wczorajszym „Folkscajtung” (centralny organ Bundu) tow. H. E. daje surową odpawę „Naszemu Przeglądowi”, który, licząc na to, że większość społeczeństwa polskiego nie zna języka żydowskiego, próbował ostatnio powoływać się na Bund dla usprawiedliwienia swojej kampanji przeciwko P. P. S.

Tow. H. E. stwierdza, że „Nasz Przegląd” wyrwa świadomie poszczególne ustępy z artykułów „Folkscajtung”, chociaż wie, że te ustępy nabierają zupełnie innego sensu, jeżeli się je odłączy od ustępów poprzedzających i następujących. „Nasz Przegląd” kłamie, pisząc, że tow. Kossowski zarzuca P. P. S. „antysemityzm”, bo, rzecz prosta, takiego artykułu w „Folkscajtung” nie było i być nie mogło. „Nasz Przegląd” kłamie świadomie w art. „P. P. S. w zwiercia-

dla Bundu” (numer z dn. 25 lutego), bo wie, że pismo „Gegen Strom” („Przeciwko Prądowi”) nie jest organem Bundu, ale wydawnictwem grupy opozycyjnej bundowców.

Tow. H. E. stwierdza, w końcu, że wzajemna krytyka P. P. S. i Bundu jest sprawą wewnętrzną obozu socjalistycznego; „Nasz Przegląd” wtrąca do niej swoje trzy grosze, aby zaskarbić łaski „sanacji”; tak samo umizgał się kiedyś i do narodowej demokracji.

Do różnicy zdań pomiędzy nami a Bundem co do niektórych zagadnień taktycznych powróćmy niebawem; dzisiaj streszczamy artykuł „Folkscajtung”, by fałszerstwa „Naszego Przeglądu” nie wywoływały żadnych nieporozumień, w polskich kołach socjalistycznych.

A trzecia kategoria — to już mówić nie warto. To Ty, czytelniku, i ja. Ludzie pospolci, I kręcić nosem na nas można, gdy okażemy chęć należenia do jakiegokolwiek stowarzyszenia, i żadne świństwo nam bezkarnie nie ujdzie.

Przypuszczam, że gdyby Bismarck mógł widzieć to zbliżanie się Polski do ideału pruskiego — naprzód wojskowu, potem urzędniczy, potem długo nie, potem banda cywilna — straciłby złe mniemanie, jakie miał o Polakach.

Publicjusz.

Dwa lata bez Diamanda

Zmarł 26 lutego 1931 r. Dwa lata upłynęło od chwili jego śmierci. W ostatnich latach swego życia był chory, nie mógł, a raczej bliſcy nie pozwalali mu, na branie równie dużego, jak dawniej udziału w życiu publicznym. A jednak działał i był niejednokrotnie bardziej czynny, aniżeli wielu młodszych od niego.

Kongres partyjny w Sosnowcu! Dwa tygodnie po opuszczeniu Partji przez grupę Jaworowskiego. Wśród obecnych spozstrzegamy, że zdziwieniem, Hermana Diamanda. Sądziłismy, że nie przyjedzie na Kongres z powodu stanu zdrowia. Zjawił się. Chory o mizernym wyglądzie, z nogą obandażowaną. Kongres oddaje mu przewodnictwo, jak to było w zyczuju od wielu lat. Był to hold złożony przywódcy, pracującemu od pół wieku bezmała, w Partji. Diamand nie chce być jednak przewodniczącym honorowym. Zasiada przy stole prezjalnym i kieruje obradami, wygłasza, słając, dłuższe przemówienie, nie chce ani na chwilę opuścić sali obrad, ba, nawet

chce zrezygnować z drobnego udogodnienia — wygodnego fotela, dostarczonego mu przez towarzyszy sosnowieckich.

Dwa lata później — Krakowski Kongres „Centrolewu” w czerwcu 1930. Diamand ukończył już lat siedemdziesiąt, stan jego zdrowia był nienajlepszy. Na kongres oczywiście przyjechał i brał udział w jego obradach. Ku zdziwieniu przyjaciół stał w szeregach pochodu i maszeruje, po złych brukach krakowskich, kilka kilometrów. Prośby, by odpoczął, choćby na ławce plantów krakowskich, — były bezskuteczne. Przyjaciele, usłyszeli, w odpowiedzi na prośby te, kilka słów, po których zrezygnowali z dalszych namów.

Wychował się i żył w okresie rozkwitającego i bujnego okresu kapitalizmu. Czy dziwilibyśmy się, gdyby trwał w przekonaniu, iż siła tego ustroju jest jeszcze niezmożona? Z nadzwyczajną wprost intuicją orjentował się w aktualnej sytuacji gospodarczo - społecznej. Już przed kilku laty, gdy świat burżu-

azyjny, nauki i praktyki, w kilometrach przemówień i książek dowodził, iż kryzys ma charakter koniunkturalny, iż przeminie i nastąpi nowe odrodzenie kapitalizmu, jak przemijały poprzednie kryzysy kapitalizmu, wyczuwał, iż już „się ma ku końcowi starożytnemu światu”.

Od szeregu lat głosił hasło, które wypowiedział w jednym z ostatnich przemówień w Sejmie „że jesteśmy świadkami rewolucji gospodarczej w całym cywilizowanym świecie. Trzeba być ciemnym, aby nie widzieć, jak się zmienia ustrój gospodarczy świata cywilizowanego w naszych oczach”. To zdanie powtarzał przy każdej sposobności, uzasadniając je niejednokrotnie znacznie szerzej.

Oto jego słowa wypowiedziane w marcu 1928, a więc przed wybuchem kryzysu gospodarczego. Mówił on wówczas: „Bywały kryzysy, bywały wyrzucanie ludności z przemysłu, ale potem, proszę Panów przychodzący nowe gałęzie wytwórczości, wzmagająca się wytwórczość i konsumpcja, znowu nastąpił brak sił roboczych. Tego powrotu sposobności do pracy dla całej pełni bezrobot-

zyjny, nauki i praktyki, w kilometrach przemówień i książek dowodził, iż kryzys ma charakter koniunkturalny, iż przeminie i nastąpi nowe odrodzenie kapitalizmu, jak przemijały poprzednie kryzysy kapitalizmu, wyczuwał, iż już „się ma ku końcowi starożytnemu światu”.

Od szeregu lat głosił hasło, które wypowiedział w jednym z ostatnich przemówień w Sejmie „że jesteśmy świadkami rewolucji gospodarczej w całym cywilizowanym świecie. Trzeba być ciemnym, aby nie widzieć, jak się zmienia ustrój gospodarczy świata cywilizowanego w naszych oczach”. To zdanie powtarzał przy każdej sposobności, uzasadniając je niejednokrotnie znacznie szerzej.

Oto jego słowa wypowiedziane w marcu 1928, a więc przed wybuchem kryzysu gospodarczego. Mówił on wówczas: „Bywały kryzysy, bywały wyrzucanie ludności z przemysłu, ale potem, proszę Panów przychodzący nowe gałęzie wytwórczości, wzmagająca się wytwórczość i konsumpcja, znowu nastąpił brak sił roboczych. Tego powrotu sposobności do pracy dla całej pełni bezrobot-

Bezprawia Magistratu Warszawy w stosunku do pracowników szpitalnych

W dniu 23 b. m. przedstawiciele Zarządu Głównego Związku Prac. Komun. i Inst. Użytk. Publ. odbyli konferencję w Ministerjum Opieki Społecznej z p. dyrektorem Klottem w sprawie zamachu Magistratu na 8-godzinny dzień pracy w szpitalnictwie.

Towarzysze nasi przedstawili p. dyrektorowi, w jak ciężkich warunkach odbywa się praca w szpitalach, ponieważ pracownicy, poza wielkim wysiłkiem fizycznym, przebywając w ciągu 8-miu godzin na salach, oddychają powietrzem, w którym znajdują się miliony m'krobów i mogą być wtedy odporni na wszelkiego rodzaju choroby, o ile przynajmniej w ciągu 16 godzin na

dobę znajdować się będą poza salą szpitalną, nie mówiąc już o tem, że każdy pracownik szpitalny musi być nadzwyczaj cierpliwy i spokojny, co przy dłuższym czasie pracy, niż 8 godzin, staje się niemożliwe, a tem samem — chorzy zostaną narażeni na pogorszenie się obsługi.

Pozatem, w związku z wprowadzeniem 10-godzinnego dnia pracy, zostanie zredukowana cała masa pracowników szpitalnych, co w dzisiejszych czasach pogłębi tylko kryzys. Dzieje się to wówczas, gdy cały świat przygotowuje się do skrócenia czasu pracy, aby zmniejszyć bezrobocie.

P. dyrektor Kłott oświadczył przed-

stawicielom pracowników, iż sprawa 10-godz. dnia pracy nie jest jeszcze zdecydowana przez Ministerjum, ponieważ gdyby tak było, to przynajmniej na pewien okres czasu winien być wywieszony regulamin pracy, podpisany przez Inspektora Pracy.

Następnie oświadczył, iż Magistrat zapewnił Ministerjum nawet pismem, że nie będzie przeprowadzał redukcji i że nie chodzi mu o 10-godzinny czas pracy, a tylko o 10-godzinne przebywanie pracowników w szpitalach.

Ponieważ jednak ze strony Związku zostało to przedstawione w innym świetle, to, celem wyjaśnienia całej sprawy, dyr. Kłott zwołuje konferencję na poniedziałek, na godz. 10 rano.

Na zakończenie dyr. Kłott oświadczył, że została wniesiona nowela do Sejmu, w której jest przewidzian 10-godzinny dzień pracy dla pracowników szpitalnych. (!!).

Nasi tow. tow. domagali się od dyrektora Kłotta delegowania Inspektora Pracy, aby na miejscu zbadał, w jakich warunkach i jaki charakter ma praca w szpitalach, a jednocześnie zwrócili uwagę, że, według obowiązującej ustawy i rozporządzenia p. Ministra Pracy z roku 1925, pracowników szpitalnych obowiązuje 8-godzinny dzień pracy.

Magistrat, nie bacząc na to, iż nie ma zgody Ministerjum na przedłużenie czasu pracy, oraz na to, że w tej sprawie odbywają się w dalszym ciągu konferencje na terenie Ministerjum, wydał okólniki, nakazujące wprowadzenie 10-godzinnego dnia pracy od dnia 1 marca. Ten bezprawny akt ze strony Magistratu wywołał tak wielkie oburzenie u ogółu pracowników szpitalnych, że trzeba było wielkiego wysiłku ze strony Związku, aby nie doszło do poważnej akcji na terenie szpitalnictwa.

Sprawa dodatków mieszkaniowych dla nauczycielstwa

Przemawiając w Senacie, minister Jędrzejewicz — w odpowiedzi na mowę sen. Sieńki — zapowiedział nowelizację dekretu Prezydenta w sprawie dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli w tym duchu, że będą one znowu wypłacane z funduszu państwa wych...

Wyrok w procesie komunistycznym w Poznaniu

W Poznaniu toczył się proces oskarżonych o komunizm: Beli Frenklówny, Heimana, Weintreterówny i Beceli. Sąd wydał wyrok, skazujący Frenklównę na 4 lata więzienia. Heimana na 6 miesięcy aresztu. Weintreterówna i Becela zostali uniewinnieni.

Ruch budowlany w Warszawie

Na ostatnim posiedzeniu rady budowlanej magistratu rozpatrzono 64 projekty, z których 42 zatwierdzono, a w stosunku do 20 decyzje odroczone. Zatwierdzono projekty budowy 2-piętrowego domu przy ul. Kobielskiej 66 oraz jednopiętrowych: przy ul. Podhalańskiej, Francuskiej, Ossowskiej, Powązkowskiej 41, Smoszewskiej 9, Ogińskiego i Berezynskiej 18, wreszcie nadbudowy dwóch pięt na oficynie domu przy ul. Sieleckiej 2. Wszystkie pozostałe zatwierdzone projekty dotyczą jedynie drobnych przeróbek.

warjacka. Może to głównie zasługa Leszczyńskiego, który grał tę rolę; może inny aktor na jego miejscu byłby tego Torgaua zmieścił, zrobił go nerwowcem, zamiast raptusem, myślicielem zamiast zbikowanym gerjuszem. Trzeba by przeczytać lepiej sam tekst, aby rozstrzygnąć, czy p. Leszczyński miał szczęście do roli, czy rola do Leszczyńskiego. Dość że warto zobaczyć tę burzę, która szaleje w jego osobie na scenie przez trzy akty — w akcie pierwszym, który jest tylko zapowiedzią, najlepiej.

Torgau, ścigany przez żonę, taką samą warjacką jak on, chroni się do Zakopanego, lecz i tu ona go przyłapuje. Dobrana para! Panią Torgauową gra świetnie i z należytą ekspansją p. Cwiklińska, godna partnerka p. Leszczyńskiego. Lecz autor skrzywdził ją moc-

Budżet w Senacie

Dyskusja nad budżetem oświaty — Dokończenie posiedzenia sobotniego

W dalszej dyskusji nad budżetem Rolnictwa przemawiał sen. Pawłowski z Kl. Ukr. Mówca podnosi, że akcja naprawy ustroju rolnego dyktowana jest względami politycznymi. Nie doprowadziła ona do uzdrowienia stosunków na wsi. Im bardziej na wschód stosunki są bardziej zaognione. Postępowaniem swem województwo wołyńskie stosuje pacyfikację interpretatorską i niszczy dorobek kulturalno-gospodarczy wsi ukraińskiej. Domaga się akcji celem podniesienia ceny ziemiopłodów oraz obniżenia cen soli, zapalek i artykułów skartelizowanych.

Sen. Ciastek (Kl. Lud.) podkreśla nikłą rolę, jaką obecnie Min. Rolnictwa odgrywa w rządzie, jakkolwiek powinno grać pierwsze skrzypce.

Ekspoz. p. premiera zawierała parę twierdzeń dotyczących rolnictwa. Jeszcze w październiku p. premier mówił o oderwaniu się od światowego kryzysu. W grudniu już przyznał, że tkwimy w kryzysie i czekać musimy cierpliwie zmniejszenia, które nas z tej opresji uwolni. Dowodzi to braku wytycznych linii w polityce gospodarczej rządu. Mówca nie twierdzi, że inne rządy sprowadziłyby natychmiast raj do Polski. Ale gdyby spojrzano prawdzie w oczy, niejedno w dzisiejszej sytuacji można naprawić.

Pan premier mówi, że społeczeństwo musi obniżyć swą stopę życiową. Chłop dziś wraca do hubki i krzesiwa, nie ma grosza na naftę, cały rok pości o chlebie i wodzie, obywatel się bez soli, dzieci jego bosa i obdarta. Przypomina się

bajka chłopka o filozofie, który udawał rolnika i chciał robić oszczędności w ten sposób, że odzwyczajał konia od jedzenia. Eksperyment się udał, ale koń zdechł.

Pan premier mówi o zmniejszeniu kosztów produkcji. Rolnik od trzech już lat oddaje zupełnie darmo swoją pracę, więc kosztów obniżyć nie może. Mówił p. premier także o kredytach dla rolnictwa. Brzmi to dziwnie, bo jedną z przyczyn załamania się rolnictwa jest brak pieniędzy na rynku. Ci co pieniądze mają, schowali je i pieniądz ten nie wyjdzie z ukrycia tak długo, jak długo nie przyjdzie rząd, do którego społeczeństwo będzie miało zaufanie.

Sen. Roman: Jaki rząd?

Sen. Ciastek: Rząd, do którego społeczeństwo będzie miało zaufanie.

Sen. Wyrostek: Jakie społeczeństwo?

Wiceminister Karwacki: To społeczeństwo, które ma pieniądze. (Wesołość).

Wysłała się uzbrojona ekspedycja karne dla ściągnięcia podatków z drobnych rolników. Nikt nie troszczy się o to, czy rolnik jest w stanie je zapłacić.

Po przemówieniu sen. Ułty (Kl. Niem.) oraz ponownym referencie sen. Rądkowskiego przystąpiono do budżetu Min. Przemysłu i Handlu. Referował sen. Ewert. Dyskusji żadnej nie było.

Wpłynęła interpelacja Klubu Narodowego do ministra Spraw Wewnętrznych, w sprawie zachowania się policji we Lwowie w niedzielę w czasie wiecu Stronnictwa Narodowego.

Stulecie opery warszawskiej

Z okazji stulecia istnienia Opery, w Teatrze Wielkim odbyło się uroczyste przedstawienie, na którym odegrano operę Rossini'ego „Cyrylik Sewilski”, która to opera wystawiona była przed 100-tu laty na otwarcie przedstawień operowych w obecnym gmachu Teatru Wielkiego. W związku z tą uroczystością podajemy odtworzyć Almagvity w „Cyryliku Sewilskim” przed stu laty

Juljana Dobroskiego (pierwszy na lewo), podobiznę Pauliny Riwoli odtwórczyni roli Halki w operze „Halka”, (druga od strony lewej), a następnie podobiznę ówczesnego dyrektora Opery Tomasza Nideckiego i Macieja Kamińskiego, twórcy pierwszych polskich oper. Ilustracje te pochodzą ze zbiorów p. Edwarda Wrockiego.

Olbrym morski załonał

Niedaleko portu Liverpool zatonał olbrym transatlantyczny okręt angielski „Montrose”. Próbowano — jak wi-

dać na naszym zdjęciu — przyholować okręt do portu, ale to się nie udało.

Sprawozdanie teatralne

Teatr Letni: Smaczny chleb kłamstwa, komedia w 3 aktach Brunona Winawera.

Kawał w samym tytule!

Człowiek lubi, gdy prawda lub cnota zostanie „wykiwana”, więc spieszy zobaczyć, jak to się tym razem stanie. Mieliśmy przecież w tym samym Teatrze Letnim parę temu lat jakąś sztukę angielską, w której kłamstwo triumfowało na potęgę ku uciesze widzów i radości kasjera. Ale tym razem wabik jest tylko w tytule, niestety! Raz tylko w sztuce jest wspomnianie, że jej bohaterka uczęszczała do gimnazjum humanistycznego, tam przejadła się literaturą i wskutek tego później w życiu odznacza się przywarą, którą lekarze nazywają „pseudologia phantastica”

(kłamanie z urojenia). Jest w tem ślad bojów, które niedawno autor staczał w „Wiadomościach Literackich” ze zwolennikami nauk humanistycznych. Szkoła, że to tylko takie sobie feljetonowe ukłucie, szkoda, że na ten temat sztuki nie napisał.

I tym razem bohaterem komedii Winawera jest inteligent — nie inżynier co prawda, ale inżynier od ciała, czyli lekarz, i to genialny. Jednak już nie kocha się niemiernie, już nie jest skromny i niedoświadczony; dosyć takich typków i nam i autorowi. Jego dr. Links-Torgau to kolos, to piorun, to pruski but, to witkiewiczowski Tumor Mózgowicz wyposażony winawerowskim humorem, straszny i dziecięcy, mądry i naiwny, — postać kipiąca życiem, sympatyczna i

Typy ludowe z Estonji

no: kazał jej przemawiać nawpół po czesku, tak że się połowy nie rozumie! Już Nowaczyński w swojej „Wiosnie ludów” próbował tego efektu, który jednak stosowany za długo, nuży i nudzi. Lepiej by było, żeby autor ten tekst napisał i pozwolił pani Torgauowej przemawiać bez filtra czeskiego.

Oczywiście, że przez tak wirtuozowską grę została treść sztuki potargana na strzępy. Nie wiem nawet, czy w końcu państwo Torgauowie godzą się z sobą czy nie. Nie jestem też pewny, czy autorowi na tej treści zależało tyle, ile na wplecionych w sztukę kawałach. Bądź co bądź z próżnego nie należy, a gdyby był autor nie dał odpowiednich ram, nie stworzył zabawnych sytuacji, nie byłoby pola do aktorskich popisów. Ale gdy się zważy, że zapewne miał jakieś swoje zamiary, można powiedzieć:

przegrał sztukę, wygrał sukces.

Na końcu w akcie III autor zaryzykował żart dość niezwykły: doktor wraca z wycieczki z cudzą żoną, pewniusiemki, że ją uwiódł i z tego powodu bardzo zmartwiony; szczerze wyjawia wszystko; mąż w rozpacz; ale w końcu okazuje się, że doktorowi to się tylko śniło. Humor tej sceny spalił na panewce, ratowały go jednak postronne dowcipy; może gra p. Orwida jako męża była za nadto „dobra”, może sama historyjka dobra jest na anegdotę, lecz nie na scenę kulminacyjną; dość że coś nie było w porządku i coś się nie skończyło, a może nawet na dobre nie zaczęło.

Karol Irzykowski.

SZTAFETA ROBOTNICZA

Z Robotniczego Podokręgu Autonomicznego

Odezwa władz Podokręgu

Robotniczy Podokrąg Autonomiczny utworzony na mocy uchwał Walnych Zgromadzeń W. O. Z. P. N-u z dziedziny projektów wszedł w okres pracy codziennej. Pamiętne dni o znaczeniu historycznym dla sportu robotniczego są już za nami.

Zbliża się sezon piłkarski. Zbliża się codzienna żmudna praca techniczna. Od sprężystości władz Podokręgu i od stosunku organizacji zrzeszonych w Podokręgu zależeć będą wyniki.

Sport Robotniczy na terenie europejskim przeszedł już dawno okres organizacyjny. Stał się potęgą! Zaczynając pracę organizacyjną w sporcie piłkarskim w imieniu Zarządu oraz Wydziału Gier i Dyscypliny Podokręgu pragniemy, aby praca nasza dała jaknajlepsze rezultaty, aby Sztandar Sportu Robotniczego powiewał dumnie nad stolicą, przodując całemu krajowi.

Życzeniami temi w stosunku do klubów zrzeszonych w Podokręgu zaczynaemy rok 1933.

„WOLNYM CZEŚĆ”.

Przewodniczący

(—) Dr. Jerzy Michałowicz.

Sekretarz

(—) Gincberg.

Komunikat Zarządu

Zarząd Robotniczego Podokręgu Autonomicznego, na ostatnim posiedzeniu postanowił:

1) Zawiadomić, że karty zgłoszeń graczy należy składać w Podokręgu.

2) Przypomnieć i podkreślić, że korespondencja klubów, winna być podpisywana przez dwóch członków zarządu, to jest przez przewodniczącego i sekretarza.

3) Zawiadomić, że sekretariat Podokręgu w piątki czynny od godz. 17 do 21, w inne dni powszednie od 17 do 19-ej.

4) Ogłosić, że termin opłacania składek do podokręgu, upływa 15 każdego miesiąca. Wysokość składek: kl. A — 14 zł., kl. B — 7 zł., kl. C — 3 zł.

5) Zawiadomić, że poczynając od dnia 5 marca, w lokalu Podokręgu będą stałe dyżury prasowe, w każdą niedzielę w godzinach od 20 — 22. KLUBY OBOWIĄZANE SĄ PODAWAĆ TELEFONICZNIE WYNIKI ROZGRYWEK I CIEKAWSZE WIADOMOŚCI ZE SPORTU ROBOTNICZEGO Z SOBÓTY I NIEDZIELI, W CELU POINFORMOWANIA PRASY.

Komunikat Wydziału gier i dyscypliny

Wydział Gier i Dyscypliny Robotniczego Podokręgu Autonomicznego W. O. Z. P. N. postanowił:

Sport

w Rosji Sowieckiej

— Na Uralu założona została wielka baza sportów zimowych. Na terenie tym powstać ma 27 stacji narciarskich, które będą obsługiwane przez 1300 instruktorów.

— Niedawno rozpoczęły się na terenie całej Rosji eliminacyjne zawody łyżwiarские i narciarskie przed mistrzostwami Z. S. R. R.

Terminarz prac władz ZRSS

Terminarz najbliższych prac Władz ZRSS przedstawia się następująco:

3 marca r. b. o godz. 18-ej posiedzenie Komisji Rewizyjnej Centrali.

10 marca r. b. o godz. 19.15 posiedzenie Egzekutywy ZRSS.

19 marca r. b. o godz. 10-ej rano posiedzenie plenarne Zarządu Głównego ZRSS. Wszystkie posiedzenia odbędą się w lokalu ZRSS, ul. Czerwonego Krzyża 20.

Nowy Zarząd Błyskawicy

Na Walnem zebraniu Rob. Klubu Sportowego „Błyskawica” wybrano nowy Zarząd w składzie: przewodniczący W. Lublin, sekretarz — Peskin, skarbnik — Sztorenig, kierownik sekcji piłki nożnej — Wagman.

1) Zwołać konferencję przedstawicieli klubów klasy A, w sprawie mistrzostw, na dzień 2 MARCA r. b. o godz. 19.30 w lokalu Podokręgu. Na konferencję winni stawić się przedstawiciele klubów: „SKRA”, „GWIAZDA”, „ZNICZ”, „MARYMONT”, „ELEKTRYCZNOŚĆ”, „SARMATA”, „CZARNI”.

2) Zwołać konferencję klubów klasy B w sprawie mistrzostw, na dzień 3 MARCA r. b. o godzinie 19.30, w lokalu Podokręgu. Na konferencję winni stawić się przedstawiciele.

le klubów: „ELEKTRYCZNOŚĆ”, „SARMATA”, „CZARNI”, „BŁYSKAWICA”, „SILA” (Wola), „WEKER”, „MARATON”, „KRAFT”, „GORCZANKA”, „HAPOEL” (Samson), „ŁĄKOWIA”, „ZENIT”, „CERATOWIANKA”.

3) Zmienić termin zawodów „ELEKTRYCZNOŚĆ”, „CZARNI” z dnia 4 marca na 5 marca godz. 14, boisko SKRY.

4) Sprostować, że mecz „CZARNI” — „SARMATA”, odbędzie się nie 15 marca, lecz 18 marca o godz. 15 na boisku SKRY.

Sport robotniczy zagranicą

MIEDZYNARODOWE ZAWODY PŁYWACKIE W BUDAPESZCIE.

Węgierski robotniczy związek pływacki zorganizował w Budapeszcie międzynarodowe zawody z udziałem Wiedeńskiego Robotniczego Związku Pływackiego. Wiedeńczycy odnieśli wielki sukces, zwyciężając we wszystkich konkurencjach za wyjątkiem kobiecego biegu krawłowego. Obenans (Wiedeń) ustanowiła nowy rekord światowy na 100 metrów, stylem klasycznym, osiągając czas 1 m. 35.16 sek. Skoki i pokazy pływackie wiedeńczyków, jak i ich doskonała gra w piłkę wodną, wzbudziły zachwyt publiczności.

ROBOTNICZE AUSTRYJACKIE MISTRZOSTWA SPORTÓW ZIMOWYCH.

W Traisen, w Dolnej Austrii, odbyły się ostatnio zimowe mistrzostwa Robotniczego Sportowego Związku (Askö) przy wielkim udziale uczestników. Stan śniegu i świetna pogoda sprzyjały powodzeniu mistrzostw. Robotnicy - gimnastycy, Schutzbund, robotnicze oddziały samarytańskie wzięły na siebie organizację, kontrolę i pilnowanie porządku w czasie zawodów, to też wszystko funkcjonowało znakomicie.

Wyniki zawodów przyniosły sporo niespodzianek.

Bieg drużynowy 8 km. wygrał niespodziewanie Wiedeń w 24 m. 24 sek. Ogólny faworyt tych zawodów — drużyna Mürrzuschtal odpadła dzięki wypadkowi i nie ukończyła biegu.

Bieg zjazdowy 5 km. (550 m. spadku) wygrał Köstinger (Gastein) w 7 m. 54.8 sek., przed Scheibelsbergerem (Linz).

Bieg 12 km. indywidualny, odbył się podczas śnieżycy: 60 cm. pokrywa świeżego śniegu. Jako pierwszy do mety przybył Köck (Wiedeń) w 29 m. 49.4 s. przed Ruschp (Linz).

— Biegi narciarskie w maskach gazowych stanowią specjalny punkt programu zawodów. Zespoły zwycięskie w rozgrywkach eliminacyjnych wezmą udział we wszechzwiązkowych zawodach zimowych, organizowanych z okazji 15-lecia Czerwonej Armii.

— Sowiecki klub automobilowy organizuje w roku bieżącym wielki raid azjatycki, w którym wezmą udział samochody sowieckiej konstrukcji. Trasa rajdu ma wynosić 14.000 km., według marszruty Moskwa — Orenburg — Kysyl — Orda — Taszkient — Stara Buchar — Chiwa — Krasnowodsk, skąd prowadzi drogą morską do Baku i z powrotem przez Tyflis do Moskwy. Wyznaczona trasa ma być pokryta w ciągu 50 dni.

W Azji Środkowej samochody sowieckie będą musiały przebyć trudną drogę przez pustynię Kara-Kum. Azjatycki raid samochodów sowieckich rozpocznie się w lipcu r. b.

— Z okazji 15-lecia Czerwonej Armii odbywa się obecnie gwiazdzisty bieg narciarski patroli wojskowych, zdążających koncentrycznie do Moskwy z miast: Kalinina (d. Twer), Kazania, Tuły i Kaługi.

Każdy patrol składa się z 4 wyborowych żołnierzy pod komeną dwu podoficerów i jednego młodszego oficera.

W kombinacji tryumfował Scharzenhofer przed Zeglerem.

Skoki na Tiefertal zgromadziły, mimo dużej odległości, przeszło 1000 widzów. Wysoka i miękka pokrywa śnieżna źle wpłynęła na wyniki. Zwyciężył Köstinger (Gastein) — 43 m., przed Fienblem (Ternitz) — 41 m. i Bimasköferem (Semering) — 39 m.

Bieg 5 km. dla kobiet wygrała wienka Rapouch w 23 m. 23.1 sek., przed Deutsch (Wiedeń).

ROZWÓJ ROBOTNICZEGO SPORTU W CZECHOSŁOWACJI.

Robotnicza Jedność Gimnastyczna w Czechosłowacji jest jedną z najpotężniejszych związków sportowych w państwie. Według ostatnio opublikowanych danych statystycznych „Rob. Jedność” posiada 13 organizacji krajowych, 50 powiatowych i 1.254 miejscowych. — Wszystkie organizacje miejscowe liczyły w roku 1932 138.000 członków.

Pozatem specjalny robotniczy związek sportowy, posiadający również socjalistyczne organizacje niemieckie.

R. T. S. Widzew w Łodzi

PIŁKARZE WIDZEWY WYJEŻDŻAJĄ DO NIEMIEC

Drużyna piłkarska RTS Widzewa otrzymała zaproszenie na rozegranie dwóch spotkań na niemieckim Górny Śląsku w dniach świąt Wielkiej Nocy, a więc 16 i 17 kwietnia. Jako przeciwnika w pierwszym dniu Widzew otrzyma najsilniejszą drużynę na Śląsku niemieckim „Eiche”, natomiast nie ustalono jeszcze przeciwnika na drugi mecz.

Widzew postanowił skorzystać z tego zaproszenia i wysłać swą drużynę piłkarską.

DZIESIĘCIOLECIE ISTNIENIA WIDZEWY

W roku ubiegłym upłynęło 10 lat od czasu założenia robotniczego klubu sportowego Widzew.

Zarząd klubu postanowił obchodzić uroczystość jubileuszu w roku bieżącym. Specjalnie wybrana komisja przygotuje w tym celu dokładny kalendarzyk imprez sportowych, które się z tej okazji odbędą.

Jak się dowiadujemy prace komisji posuwają się szybko naprzód. Wszystkie imprezy odbędą się najprawdopodobniej w czasie Zielonych świątek, przyczem założony zostanie na stadionie Widzewa

Poradnia sportowa w Sosnowcu

Przy Miejskim Ośrodku Zdrowia i Opieki Społecznej w Sosnowcu uruchomiona została poradnia sportowa.

Porady będą udzielane bezpłatnie mieszkańcom miasta — członkom miejscowych organizacji sportowych — w zakresie kwalifikowania do uprawiania poszczególnych rodzajów sportu oraz przydatności fizycznej zgłaszających się.

Magistrat Sosnowca słusznie uważa, że pożądaną, aby do wszelkiego rodzaju zawodów sportowych dopuszczani byli tylko ci zawodnicy, którzy znajdują się pod stałą opieką Poradni sportowo - lekarskiej.

Miejmy nadzieję, że za przykładem Sosnowca pójda inne miasta nasze ze stolicą włącznie.

Robotnicze mistrzostwa piłkarskie Europy

Zawody o mistrzostwo robotnicze Europy pomiędzy Austrią a Niemcami, które odbyły się niedawno w Wiedniu dały kierownictwu robotniczego sportu doskonałą sposobność do omówienia dalszych terminów rozgrywek w grupie środkowo - europejskiej.

Ustalono następujące terminy: Czechy — Austria (dwie gry na początku kwietnia w Czechach), Niemcy — Węgry

(dwie gry na początku lipca w Niemczech), Austria — Niemcy (w końcu września w Wiedniu lub Niemczech).

W grupie zachodnio - europejskiej odbędą się następujące gry: 6 czerwca Belgja — Szwajcaria i tegoż dnia Holandia — Francja w (Holandji).

MECZE ROBOTNICZEJ REPREZENTACJI POLSKI

Przy okazji przypominamy z kim walczy Polska w roku bieżącym.

Pierwszym przeciwnikiem Polski będzie Czechosłowacja. Mecz ten odbędzie się w czasie świąt W. Nocy w Dąbrowie Górniczej, a ponadto ta sama drużyna czechka walczy w spotkaniu towarzyskim z reprezentacją Polski w Sosnowcu.

Z Niemcami gramy mecz rewanżowy w dniu 18 czerwca w Katowicach.

8 i 9 lipca — w Czechosłowacji odbędą się dwa rewanżowe mecze z Czechosłowacją (o mistrzostwo i towarzyski).

Na jesieni — Polacy rozegrają dwa mecze z Austrią, prawdopodobnie w Warszawie.

Z Węgrami prowadzone są pertraktacje co do ustalenia terminu i miejsca.

Przygotowanie w Polsce do spotkań tych już się rozpoczęło. Specjalne zainteresowanie budzi rewanż z Niemcami.

R.K.S. Elektryczność

Zarząd R. K. S. „Elektryczność” na odbytem Walnem Zebraniu członków klubu wybrał Zarząd w składzie następującym:

Tow. Cendrowski Stanisław — Prezes, Porczek Mieczysław — V-Prezes i kier. sekcji piłki nożnej, Szymaniak Stanisław — V-Prezes, Zasuwik Władysław — Sekretarz, Orlik Tadeusz — Skarbnik, Piaskowski Jan — Gospodarz i kier. sekcji zapasniczej, Dymmek Eugeniusz — Kronikarz, Ochmański Wacław — ref. prasowy, Siwicki Maksymilian — członek Zarządu, Fidziński Lucjan — członek Zarządu: kier. sekcji kolarskiej, Putranik Szczepan — członek Zarządu i kier. sekcji bokserskiej.

Jak wynika ze sprawozdań Zarządu klubu liczy obecnie 216 członków i posiada sekcję piłki nożnej, atletyczną, bokserską ping - pongową, sekcję późniejszych sportowców, oraz nowozałożoną sekcję kolarską, która posiada najnowszy typ rolki do treningu.

Sekcje pracują pod kierownictwem sił fachowych. W poniedziałki, środy i piątki trenuje sekcja zapasnicza pod kierunkiem tow. Piaskowskiego, we wtorki, czwartki i soboty boks i sekcja zimowych sportów, pod kierown. tow. Cendrowskiego.

Legja krakowska wchodzi do kl. A

W Krakowie rozegrany został w niedzielę mecz hokejowy między Legią i Rakabi, zakończony zwycięstwem Legii w stosunku 2:0. Były to drugie zawody kwalifikacyjne o wejście do klasy A.

Rob. trójmecz ciężko-atletyczny w Radomiu

W ubiegłą niedzielę odbył się w sali „Domu Robotniczego” w Radomiu trójmecz ciężkoatletyczny między zawodnikami robotniczych klubów sportowych: TUR, Gwiazdy i Jutrzn. Sala szalenie wypełniona była publicznością.

W dzwiganii ciężarów popisali się: Zbigniew (niestowarzyszony), Milkomanowicz, Siewierski, Gorzkowski, Głogowski (wszyscy z TUR-a), oraz Sztrajman i Finkielstajm (oba z Jutrzn).

Walki francuskie, w których brało udział 9 par zapasników, dały następujące wyniki: Lenarczyk (TUR.) — Kuper-smidt (Gw.) nierozstrzygnięta. Kowalski (TUR.) — pokonał Kuczalka (TUR), Jończyk (TUR), Gutman (J) nierozstrzygnięta, Borucki (TUR) zwyciężył Kohna (Gw.), Zięba (TUR) wygrał z Gorzkowskim, Zbigniew (niestowarzysz.) z Kosną (TUR) a Sztrajman (J) odniósł zwycięstwo nad Finkielstajmem (J) w 4 m.

Całość programu, jak również poszczególne numery stały na wysokim poziomie sportowym. Liczna publiczność przyjmowała zawodników bardzo serdecznie.

W Łodzi powstanie Liga Okręgowa

Zarząd Łódzkiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej postanowił utworzyć na terenie Łodzi z dn. 1 stycznia 1934 roku Ligę Okręgową. W sezonie bieżącym z klasy A spadną 3 kluby, na których miejsce wejdzie tylko jeden klub. W ten sposób liczba A klasowych klubów w Łodzi zmniejszy się do 8-ku. Kluby te utworzą Ligę Okręgową. Klasa A składać się będzie z 16-u najlepszych klubów obecnej klasy B. Klasa B z 24-ch klubów obecnej klasy C. Pozostałe kluby utworzą klasę C.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej: 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI.

Wydawca RADA NAUCZELNA P. P. S.

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Warecka 7.